

jeg vil drage frem, men blot, hvilken Betydning det vil have for os Kvinder, som Stand betragtet, dersom vi gennemgaaende nøde en mere faglig Uddannelse. — Naar den danske Landhøststand prises i fremmede Lande for sin Intelligens, sin Dygtighed og Driftighed, saa har Højskolen, og ikke mindst den Afdeling, som kaldes Landbrugsskole, sin store Del deri. Jeg tror ikke, at de dér have kunnet udlære eller kunne udlære dem, men de have lagt en Grund, hvorpaa de have kunnet bygge videre, og en lignende Hjælp bør der ydes Kvinderne, og en saadan Hjælp, en saadan Grund var det, vi gerne vilde være med til at lægge for Kvinden paa Husholdningsskolen. Vi vilde gerne der give hende et Indblik i de forskellige Arbejder, der forefalde i et Hjem, og samtidig vække hendes Interesse for, hvad der sker daglig, ja for hvert Minut i Naturen. Lære hende at tænke, lære hende at arbejde bevidst. Ja, jeg siger, vi gerne vilde; det er jo et Spørgsmaal, om vi magte det, om Maaden, vi har grebet Undervisningen fat, er den rigtige, og derfor kunde jeg have Lyst til ganske kort at forklare Planen. De 40 unge Piger ere delte i 4 Hold, som efter Morgensangen gaa hver til sit bestemte Arbejde. Et Hold har Kjølensyning, et andet Hold Vævning, et tredje Hold Stuepige gerning, Bogføring m. m. og det fjerde Hold udfører alt Køkkenarbejdet. Efter Middagshvilen har Syholdet Vask og Strykning, Stuepigeholdet Linnedsyning, Køkkenholdet Husholdningsregnskab. $4\frac{1}{2}$ pakkes sammen overalt, og de samles saa til den egentlige teoretiske Undervisning, som bestaar af 4 Timer Dansk om Ugen, 2 Timer Kemi, 2 Timer Anatomi og Sundhedslære, 1 Time Botanik, 1 Time Fysik og enkelte oplysende Foredrag. — Da vi begyndte, stod det os vel næppe klart, hvorledes Undervisningen skulde gribes an, der var ingen Skole, der af egen Erfaring kunde raade os. Men efterhaanden har Ideen samlet sig og antaget mere bestemte Former, og nu staa vi for Øieblikket med den Anskuelse, at skal Skolen svare til sit Navn, skal den hævde sin Plads blandt Skolerne, da maa vi have Lov til konsekvent at gennemføre Planen og forde, at Eleven yder en mindre Del af Selvarbejde, for at Kundskaerne kunne fæstne sig, for at de senere kunne komme dem til Nytte.

Ja, vi have desværre enkelte Gange maattet give Eleven Valget mellem at bøje sig for Skolens Plan eller forlade Skolen. Det er ikke et Lune, der har dikteret os dette, men en saa bestemt Opfattelse af Sagens Betydning og Alvor, at vi ikke mene at kunne forsvare det over for Principerne eller over for de Forældre, der have deres Døtre hos os for at nyde en faglig Uddannelse. — Ja, jeg tror, at det for os Kvinder vil være af stor Betydning, hvordan vi netop nu stille os over for det Spørgsmaal, om vi gennem Arbejdet ville hævde vor retmæssige Plads ved Mandens Side som hans jævnbyrdige.“